

- 3) При утвърдителен отговор на втория преюдициален въпрос — тоест, ако е възможно посоченото субективно право да се окаже придобито — може ли изводът, направен на заседанието на Комитета за развитие на селските райони към Европейската комисия на 19 октомври 2011 г., а именно, че помощта за ранно пенсиониране в селското стопанство не може да се прехвърля на наследниците на прехвърлителя на земеделското стопанство, да се счита за основание за преждевременното отнемане на придобитото преди това субективно право, посочено по-горе?

(¹) Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, 1999 г., стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134).

Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 13 март 2017 г. — Hélder José Cunha Martins/Fundo de Garantia Automóvel

(Дело C-131/17)

(2017/C 168/32)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hélder José Cunha Martins, [в предишното производство длъжник]

Ответник: Fundo de Garantia Automóvel, [в предишното производство вискател]

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли солидарното осъждане на една от страните от по-горна инстанция по повод обжалване в рамките на иск за ангажиране на гражданската отговорност, възникнала вследствие на пътно транспортно произшествие, без страната да се е възползвала от принципа на непосредственост и без да е получила възможност да използва всички правни средства за защита да се приеме като форма на справедлив съдебен процес съгласно разпоредбата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) Противоречи ли на разпоредбата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз запорирането и възбраната на вещи в хода на изпълнителното производство, без преди това да е постановено решение по регресния иск?

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 15 март 2017 г. — G. C., A. F., B. H., E. D./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Дело C-136/17)

(2017/C 168/33)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: G. C., A. F., B. H., E. D.

Ответник: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Преюдициални въпроси

- 1) Предвид особената отговорност, компетентност и възможности на лицето, което управлява интернет търсачка, приложима ли е забраната други администратори да обработват данни, посочени в член 8, параграфи 1 и 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. (¹) — при спазване на предвидените в нея изключения — и за това лице, което управлява интернет търсачка в качеството на администратор на данни, каквито тази търсачка обработва?

2) При утвърдителен отговор на поставения в точка 1^о въпрос:

- Следва ли разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че тази забрана — при спазване на изброените в директивата изключения — за лицето, което управлява интернет търсачка, да обработва данни, посочени в тези разпоредби, задължава това лице да уважава систематично исканията за премахване от резултатите при търсене на хипервръзки, които препращат към уебстраници, обработващи такива данни?
- При такава хипотеза как следва да се тълкуват изключенията по член 8, параграф 2, букви а) и д) от Директивата от 24 октомври 1995 г., когато те се прилагат спрямо лицето, което управлява интернет търсачка, предвид неговата особена отговорност, компетентност и възможности? По-специално може ли лице, което управлява интернет търсачка, да откаже да уважи искане за премахване на определени резултати от заявки за търсене, включващи име на лице, ако установи, че въпросните хипервръзки препращат към съдържания, които, в случай че съдържат данни от категориите, изброени в член 8, параграф 1, попадат също и в обхвата на изключенията по параграф 2 от същия член, и по-специално букви а) и д)?
- Следва ли също така разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че когато хипервръзките, чието премахване от резултатите при търсене се иска, водят към обработване на лични данни, извършвано единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, при което на това основание — по силата на член 9 от Директивата от 24 октомври 1995 г. — може да се събират и обработват данни от категориите, посочени в член 8, параграфи 1 и 5 от директивата, лицето, което управлява интернет търсачка, може на това основание да откаже да уважи искане за премахване на определени резултати от заявки за търсене, включващи име на лице?

3) При отрицателен отговор на поставения в точка 1^о въпрос:

- На кои специални изисквания на Директивата от 24 октомври 1995 г. трябва да отговаря лицето, което управлява интернет търсачка, предвид неговата отговорност, компетентност и възможности,
- ако установи, че уебстраниците, към които препращат хипервръзките, чието премахване от резултатите при търсене се иска, съдържат данни, публикуването на които в посочените уебстраници е незаконно, следва ли разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че:
 - налагат задължение на лицето, което управлява интернет търсачка, да премахва тези хипервръзки от списъка с резултатите, който се показва при търсене въз основа на името на лицето, поискала премахването им,
 - или само предполагат лицето, което управлява интернет търсачка, да вземе предвид това обстоятелство, за да прецени основателността на искането за премахване на определени резултати от търсенето,
 - или това обстоятелство е без значение за преценката, която лицето, управляващо интернет търсачка, следва да направи?

Освен това, ако въпросното обстоятелство не е неотносимо, как следва да се прецени законосъобразността на публикуването в уебстраници на спорните данни, получени в резултат от обработване, което не попада в териториалното приложно поле на Директивата от 24 октомври 1995 г., и съответно на националното законодателство, което я транспонира?

4) Какъвто и да е отговорът на поставения в точка 1^о въпрос:

- Независимо от законосъобразността на публикуването на личните данни в уебстраницата, към която препраща спорната хипервръзка, следва ли разпоредбите на Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че:
 - когато лицето, поискало премахване на определена информация от резултатите при търсене, докаже, че тези данни вече са непълни, неточни, или неактуални, лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да уважи съответното искане за премахване,
 - по-специално, когато лицето, поискало премахване на определена информация от резултатите при търсене, докаже, че предвид провеждането на съдебното производство, информацията относно по-ранен етап от това производство вече не отговаря на действителното му положение, лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да премахне от резултатите при търсене хипервръзки, които препращат към уебстраници, съдържащи такава информация,

- следва ли разпоредбите на член 8, параграф 5 от Директивата от 24 октомври 1995 г. да се тълкуват в смисъл, че информацията относно повдигането на обвинение срещу дадено лице или отразяваща наказателно производство и присъдата, с която то приключва, представлява данни, отнасящи се до закононарушения и наказателни присъди? Най-общо попада ли в приложното поле на тези разпоредби уебстраница, която съдържа данни за наказателни присъди или съдебни производства срещу физическо лице?

(¹) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 март 2017 г. — Köln-Aktienfonds Deka/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-156/17)

(2017/C 168/34)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Köln-Aktienfonds Deka

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Други страни: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд няма задължение да удържа нидерландския данък върху дивидентите, като се има предвид, че данъкът върху дивидентите се възстановява на установено в Нидерландия предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, което ежегодно разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда доходите си от инвестиции, след удържане на нидерландския данък върху дивидентите?
- 2) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд не е доказал надлежно, че притежателите на дялове или дялови участия във фонда изпълняват предвидените в нидерландската правна уредба изисквания?
- 3) Допуска ли член 56 ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) на установен извън Нидерландия инвестиционен фонд да не бъде възстановяван удържаният нидерландски данък върху дивидентите, които фондът е получил от установени в Нидерландия дружества, защото този фонд не разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда ежегодно и най-късно през осмия месец след края на счетоводната година доходите си от инвестиции в пълен размер, макар че съгласно законовите разпоредби в сила в държавата на установяването на фонда доходите му от инвестиции, доколкото не са били разпределени, се считат (а) за разпределени и/или (б) се вземат предвид от държавата на установяване при облагането на притежателите на дялове или дялови участия, все едно че е разпределена печалба, като се има предвид, че данъкът върху дивидентите се възстановява на установено в Нидерландия предприятие за колективно инвестиране с фискален характер, което ежегодно разпределя на притежателите на дялове или дялови участия във фонда доходите си от инвестиции в пълен размер, след удържане на нидерландския данък върху дивидентите?